

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών
Αυτοτελές Τμήμα Επανεξέτασης
Εγνατία 45, Τ.Κ.: 546 30 – Θεσσαλονίκη
Αριθ. τηλ.: 2313333245
Αριθ. fax: 2313333258

Αριθμός Απόφασης: 664/21-06-2016

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

- α. Του άρθρου 63 του Ν.4174/2013 (ΚΦΔ) (ΦΕΚ170Α/26-07-2013).
 - β. Του άρθρου 47 παράγραφος 3 του Ν.4331/2015 (ΦΕΚ69Α/2015).
 - γ. Του άρθρου 59 του Π.Δ.111/2014 (ΦΕΚ178Α/2014) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Της με αριθμό Δ6Α1118225ΕΞ2013/24-07-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ1893Β/2013) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - ε. Της με αριθμό Δ6Α1198069ΕΞ2013/30-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ3367Β/2013) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - στ. Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α.1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ3250Β/04-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της με αριθμό Δ6Α1058824ΕΞ2014/08-04-2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».
 - ζ. Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α.1006534ΕΞ2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ165Β/19-01-2015) «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γ.Γ.Δ.Ε., καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».
 - η. Της με αριθμό ΔΕΔ.Β1.1052867ΕΞ2015/21-04-2015 Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ815Β/07-05-2015), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την με αριθμό ΔΕΔ.Β1.1035074ΕΞ2016/03-03-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ748Β/21-03-2016).
 - θ. Της Απόφασης ΠΟΛ.1002/31-12-2013 του Γ.Γ.Δ.Ε. (ΦΕΚ55Β/16-01-2014).
- 2. Την Εγκύκλιο ΠΟΛ.1069/04-03-2014 της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών.**
- 3. Την με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθ. πρωτ. Ενδικοφανή Προσφυγή της προσφεύγουσας εταιρείας με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ.:, κατά της με αριθμό/..... Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος (Ν.2238/1994), για το οικονομικό έτος 2008 [διαχειριστική περίοδος 2007 (01/01/2007 – 31/12/2007)], η οποία εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. σε βάρος της προσφεύγουσας.**
- 4. Την με αριθμό/..... Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος (Ν.2238/1994), για το οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007), η οποία εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας.**

5. Την με αριθ. πρωτ. /..... Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επί της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής, με την οποία αντικρούονται οι αιτιάσεις και οι προβαλλόμενοι λόγοι της προσφεύγουσας εταιρείας.

6. Την από «Έκθεση – Εισήγηση επί Υποβληθείσας Ενδικοφανούς Προσφυγής (άρθρο 63 του Ν.4174/2013)» του ορισθέντος υπαλλήλου του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανούς Προσφυγής της προσφεύγουσας εταιρείας με την επωνυμία «.....» και **Α.Φ.Μ.:**, η οποία κατατέθηκε **εμπρόθεσμα** και μετά από μελέτη και αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στον σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό /..... προσαλλόμενη **Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος (Ν.2238/1994)** του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για το οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007), επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας **διαφορά κύριου φόρου 40.020,88 € και πρόσθετος φόρος 62.807,17 € λόγω ανακρίβειας** στην υποβληθείσα οικεία Δήλωση Φορολογίας Εισοδήματος, δηλαδή **συνολικό ποσό 102.828,05 €, επειδή** από τον διενεργηθέντα τακτικό φορολογικό έλεγχο της Δ.Ο.Υ. προέκυψαν **λογιστικές διαφορές από μη εκπιπτόμενες αγορές πρώτων υλών και δαπάνες**. Η δε προσαλλόμενη με αριθμό /..... Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος (Ν.2238/1994) εδράζεται στις διαπιστώσεις και το πόρισμα του ελέγχου που καταγράφονται λεπτομερώς και αναλυτικά στην με ημερομηνία θεώρησης «Έκθεση Τακτικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος (Ν.2238/1994)» της Δ.Ο.Υ. για την προσφεύγουσα εταιρεία.

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανή Προσφυγή, ζητά να γίνει αυτή δεκτή και να ακυρωθεί άλλως τροποποιηθεί η προσαλλόμενη με αριθμό /..... Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος (Ν.2238/1994) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., προβάλλοντας τους ακόλουθους λόγους όπως αυτοί διατυπώθηκαν:

1.

Το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση πράξεων καταλογισμού και επιβολής φόρου Εισοδήματος για το επίδικο οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007), είχε υποπέσει σε παραγραφή πριν από την 21/01/2016 που ήταν ο χρόνος επίδοσης της προσαλλόμενης Πράξης στην προσφεύγουσα εταιρεία, δεδομένου ότι το δικαίωμα αυτό του Δημοσίου, με βάση τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις, παραγράφεται μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την υποβολή της οικείας φορολογικής δήλωσης.

2.

Ζητείται να αναγνωριστούν οι αγορές πρώτων υλών και οι δαπάνες συντήρησης κτιριακών εγκαταστάσεων και αποσβέσεων επιβατικών Ι.Χ. αυτοκινήτων τις οποίες ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. προσδιόρισε ως λογιστικές διαφορές, διότι η οικεία Έκθεση Ελέγχου δεν περιέχει πλήρη, επαρκή, σαφή, πειστική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία που να αναφέρεται τόσο στη διερμηνευση του νόμου όσο και στη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών. Επιπροσθέτως, σε καμία περίπτωση, υποθετικά περιστατικά δεν μπορούν να αποτελέσουν τεκμήριο και τρόπο υπολογισμού του αριθμού των αποδιδόμενων παραβάσεων, ούτε επιτρέπεται στον φορολογικό έλεγχο να μην αποδεικνύει το ορθόν του υπολογισμού του.

3.

Γίνεται επίκληση του υποβληθέντος στη Δ.Ο.Υ. με αριθ. πρωτ. /..... Υπομνήματος της προσφεύγουσας εταιρείας, στο οποίο παρατίθενται οι αντιρρήσεις της επί του με αριθμό /..... «Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου (άρθρο 28 παράγραφος 1 του

N.4174/2013)» και του με αριθμό/.../..... «Προσωρινού Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος» για το οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007). Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το εν λόγω «Σημείωμα Διαπιστώσεων» είναι πρόωρο και ανεπαρκώς αιτιολογημένο.

4.

Γίνεται επίκληση των διατάξεων του άρθρου 70 (διοικητική επίλυση της διαφοράς) του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.) που δεν έχουν, πλέον, εφαρμογή και σύμφωνα με τις οποίες θα μπορούσε η προσφεύγουσα να υπαχθεί στη διοικητική επίλυση της διαφοράς αποδεχόμενη τον συμβιβασμό και τον, εξ αυτού, περιορισμό των επίδικων ποσών κύριου και πρόσθετου φόρου.

5.

Η προσφεύγουσα εταιρεία ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3888/2010, έχοντας αποδεχτεί το σχετικό σημείωμα περαίωσης για το οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007) και έχοντας καταβάλει συγκεκριμένο ποσό επέρχεται περαίωση της υπόθεσης.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 2 (πεδίο εφαρμογής) του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι

«1. Οι διατάξεις του Κώδικα ισχύουν για τα εξής δημόσια έσοδα:

α. Φόρο Εισοδήματος.

β. Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.).

γ. Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.).

δ. Φόρο Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προϊκών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια.

ε. Φόρους, τέλη, εισφορές ή χρηματικές κυρώσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα του Κώδικα και κάθε άλλο φόρο, τέλος, εισφορά ή χρηματική κύρωση για τη βεβαίωση ή είσπραξη των οποίων, κατά την έναρξη ισχύος του Κώδικα, εφαρμόζονται ανάλογα οι αντίστοιχες διατάξεις των φορολογιών των περιπτώσεων α και β.

στ. Χρηματικές κυρώσεις και τόκους, οι οποίοι προβλέπονται από τον Κώδικα.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 5 (κοινοποίηση πράξεων) παράγραφος 1 παράγραφος 3 περιπτώσεις β) και γ) και παράγραφος 5 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι «1. Η κοινοποίηση πράξεων που εκδίδει, σύμφωνα με τον Κώδικα, η Φορολογική Διοίκηση προς φορολογούμενο ή άλλο πρόσωπο, γίνεται εγγράφως ή ηλεκτρονικώς.

3. Εάν η πράξη αφορά νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, η κοινοποίηση συντελείται εφόσον:

**α) , ή
β) παραδοθεί στην έδρα ή εγκατάσταση του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας στην Ελλάδα, με υπογεγραμμένη απόδειξη παραλαβής από υπάλληλο ή νόμιμο εκπρόσωπο του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας, ή
γ) αποσταλεί με συστημένη επιστολή στην τελευταία δηλωθείσα ταχυδρομική διεύθυνση της έδρας ή της εγκατάστασης του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας, ή**

5. Πράξη που αποστέλλεται με συστημένη επιστολή θεωρείται ότι έχει νομίμως κοινοποιηθεί μετά την παρέλευση δεκαπέντε (15) ημερών από την ημέρα αποστολής, εάν η ταχυδρομική διεύθυνση του παραλήπτη κατά τα ανωτέρω βρίσκεται στην Ελλάδα.».

Ως προς τον πρώτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο πρώτος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, περί παραγραφής της αξίωσης του Δημοσίου για κοινοποίηση πράξεων καταλογισμού και επιβολής φόρου Εισοδήματος για το επίδικο οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007), πριν από την 21/01/2016 που ήταν ο χρόνος επίδοσης της προβαλλόμενης Πράξης στην προσφεύγουσα, απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 84 παράγραφος 1 του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.), όπως ισχύουν για το επίδικο οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007), ορίζεται ότι «Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την

πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της Δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.».

Η προθεσμία για την υποβολή, εκ μέρους της προσφεύγουσας, της Δήλωσης Φορολογίας Εισοδήματος του οικονομικού έτους 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007) έληγε εντός του έτους 2008 και η Δήλωση υποβλήθηκε την 14/05/2008. Συνεπώς, **στην υπό κρίση περίπτωση**, η πενταετία υπολογίζεται από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο έληξε η προθεσμία υποβολής της οικείας Δήλωσης, δηλαδή από το τέλος του έτους 2008 και, ως εκ τούτου, **η αξίωση του Δημοσίου για κοινοποίηση πράξεων καταλογισμού και επιβολής φόρου Εισοδήματος, αναφορικά με το οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007), παραγράφεται το πρώτον κατά την 31/12/2013.**

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 37 παράγραφος 5 του Ν.4141/2013 ορίζεται ότι «Από τις ανέλεγκτες υποθέσεις φορολογίας Εισοδήματος και λοιπών φορολογικών αντικειμένων, των οποίων επίκειται ο χρόνος παραγραφής, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, **για τις οποίες έχει εκδοθεί εντολή ελέγχου μέχρι τον χρόνο παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής του φόρου και λοιπών καταλογιστικών πράξεων, παρατείνεται το δικαίωμα αυτό για δύο (2) ακόμα έτη πέραν του χρόνου που ορίζεται από τις οικείες κατά περίπτωση διατάξεις. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου ισχύουν για υποθέσεις για τις οποίες η προθεσμία παραγραφής λήγει την 31/12/2013 και μετά.**», όπως τα ανωτέρω εξειδικεύονται και με τις εγκυκλίους ΠΟΛ.1232/2013 και ΠΟΛ.1260/2013 του Υπουργείου Οικονομικών.

Επομένως, η προθεσμία παραγραφής για το οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007) παρατάθηκε για δύο (2) επιπλέον έτη, δηλαδή έως την 31/12/2015, υπό την προϋπόθεση να είχε εκδοθεί εντολή ελέγχου έως την 31/12/2013 και να είχε αποσταλεί έως την ίδια ημερομηνία επιστολή στον υπόχρεο φορολογούμενο, με την οποία να του γνωστοποιήθηκε η έκδοση εντολής ελέγχου. **Στην υπό κρίση περίπτωση**, την 23/12/2013 ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. εξέδωσε την με αριθμό εντολή τακτικού ελέγχου για την προσφεύγουσα, αναφορικά με το οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007). Η Δ.Ο.Υ. απέστειλε την 24/12/2013 στην προσφεύγουσα την με αριθ. πρωτ./..... «Γνωστοποίηση Ελέγχου», με συστημένη επιστολή στην τελευταία δηλωθείσα ταχυδρομική διεύθυνση της έδρας της (άρθρο 5 του Ν.4174/2013 – Κ.Φ.Δ.), με την οποία της έγινε γνωστό ότι είχε επιλεγεί για τακτικό φορολογικό έλεγχο.

Τέλος, με τις διατάξεις του άρθρου 22 του Ν.4337/2015 ορίζεται ότι «Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών που λήγουν στις 31/12/2015 παρατείνονται κατά ένα (1) έτος από την λήξη τους για υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί (κατά τη δημοσίευση του παρόντος) ή θα εκδοθούν μέχρι τις 31/12/2015 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου, έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική ή ελεγκτική Αρχή, καθώς και από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης.».

Συνεπώς, κρίνεται ως νόμω αβάσιμος και ως εκ τούτου απορριπτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρείας ότι το επίδικο οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007) είχε υποπέσει σε παραγραφή πριν την 21/01/2016 που ήταν ο χρόνος επίδοσης της προσβαλλόμενης Πράξης στην προσφεύγουσα.

Ως προς τον δεύτερο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο δεύτερος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, **απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος** για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, απόδειξη της δίκαιης και αντικειμενικής αντιμετώπισης που έτυχε η προσφεύγουσα από τον έλεγχο της Δ.Ο.Υ. αποτελεί το ότι τα βιβλία και στοιχεία της κρίθηκαν ακριβή και επαρκή, για το ελεγχθέν οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007) και κατ' επέκταση τα φορολογητέα κέρδη προσδιορίστηκαν λογιστικά, παρά το ότι βρέθηκαν καταχωρημένες στα βιβλία αγορές πρώτων υλών συνολικού ποσού 134.532,50 € χωρίς να υπάρχουν νόμιμα φορολογικά

στοιχεία, γεγονός που, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 30 παράγραφος 4 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), επιδρά στο κύρος των βιβλίων και στοιχείων, το δε μέγεθος της παράβασης υπερέβαινε το όριο που τίθεται στην παράγραφο 7 του ως άνω άρθρου. Ωστόσο, ο έλεγχος, βασιζόμενος στην παράγραφο 8 του ίδιου άρθρου και στο ότι δεν ήταν ανέφικτος ο λογιστικός προσδιορισμός των αποτελεσμάτων, έκρινε ότι δεν έπρεπε να επηρεαστεί το κύρος των βιβλίων και στοιχείων του ελεγχθέντος οικονομικού έτους.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 31 (λογιστικός προσδιορισμός του καθαρού εισοδήματος) παράγραφος 1 περίπτωση ιγ) του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.), όπως ισχύουν για το επίδικο οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007), ορίζεται ότι

«1. Το καθαρό εισόδημα των επιχειρήσεων που τηρούν επαρκή και ακριβή βιβλία και στοιχεία δεύτερης και τρίτης κατηγορίας του Κ.Β.Σ. εξευρίσκεται λογιστικώς με έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα, όπως αυτά ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο, των ακόλουθων εξόδων:

α)

ιγ) Των δαπανών επισκευής και συντήρησης που πραγματοποιούνται σε μισθούμενα ακίνητα, κατά τον χρόνο της πραγματοποίησής τους.

Τα ποσά των δαπανών για βελτιώσεις και προσθήκες σε μισθωμένα ακίνητα εκπίπτουν ισόποσα από τα ακαθάριστα έσοδα των χρήσεων που διαρκεί η μίσθωση.».

Επειδή, οι δαπάνες που καταχωρήθηκαν στα βιβλία της προσφεύγουσας και δη στον λογαριασμό του Ε-Γ.Λ.Σ. 62.07.001 ως δαπάνες επισκευής και συντήρησης κτιριακών εγκαταστάσεων, κρίθηκαν από τον έλεγχο, κατόπιν συνεκτίμησης των ειδών, υλικών και ποσοτήτων που αναγράφονται στα ληφθέντα τιμολόγια, **ως δαπάνες βελτίωσης και προσθηκών** και, εξ αυτού, ορθά αναγνωρίστηκαν προς έκπτωση ισόποσα για κάθε διαχειριστική περίοδο που διαρκεί η μίσθωση των κτιρίων και όχι εφάπαξ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 παράγραφος 1 περίπτωση ιγ) του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.), όπως ισχύουν για το επίδικο οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007).

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 31 (λογιστικός προσδιορισμός του καθαρού εισοδήματος) παράγραφος 1 περίπτωση β) του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.), όπως ισχύουν για το επίδικο οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007), ορίζεται ότι

«1. Το καθαρό εισόδημα των επιχειρήσεων που τηρούν επαρκή και ακριβή βιβλία και στοιχεία δεύτερης και τρίτης κατηγορίας του Κ.Β.Σ. εξευρίσκεται λογιστικώς με έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα, όπως αυτά ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο, των ακόλουθων εξόδων:

α)

β) Των δαπανών για τη συντήρηση και επισκευή των επαγγελματικών, γενικά, εγκαταστάσεων, μηχανημάτων και αυτοκινήτων οχημάτων.

Ειδικά οι δαπάνες συντήρησης, λειτουργίας, επισκευής, κυκλοφορίας, αποσβέσεων και μισθωμάτων που καταβάλλονται σε εταιρείες χρηματοδοτικής μίσθωσης, για επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης με κυλινδρισμό κινητήρα μέχρι χίλια εξακόσια (1.600) κυβικά εκατοστά, που έχουν στην κυριότητά τους οι επιχειρήσεις ή που έχουν μισθωμένα από τρίτους, εκπίπτουν μέχρι εξήντα τοις εκατό (60%) του συνολικού ύψους αυτών, **εφόσον αυτά χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες της επιχείρησης.**

Για αυτοκίνητα μεγαλύτερου κυβισμού εκπίπτει, με τις ίδιες προϋποθέσεις, ποσοστό μέχρι είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) των πιο πάνω δαπανών.

.....».

Επειδή, για το με αριθμό κυκλοφορίας επιβατικό Ι.Χ. αυτοκίνητο κυριότητας της προσφεύγουσας, μάρκας και μοντέλου AUDI A6 και κυβισμού 1781 κ.ε., ο έλεγχος αναγνώρισε το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της δαπάνης απόσβεσης, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 31 παράγραφος 1 περίπτωση β) του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.), για το επίδικο οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007), για τα επιβατικά Ι.Χ. αυτοκίνητα κυβισμού μεγαλύτερου των 1600 κ.ε..

Επειδή, για το με αριθμό κυκλοφορίας επιβατικό Ι.Χ. αυτοκίνητο κυριότητας της προσφεύγουσας, μάρκας και μοντέλου AUDI Q7, **κυβισμού 4163 κ.ε. και κατηγορίας SUV**, ο

έλεγχος δεν αναγνώρισε τη δαπάνη απόσβεσης, διότι πρόκειται για υπερπολυτελές όχημα εργοστασιακής αξίας, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., 118.940,00 €, η χρήση του οποίου δεν κρίθηκε απαραίτητη για την εξυπηρέτηση των αναγκών της προσφεύγουσας, όπως ορίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 31 παράγραφος 1 περίπτωση β) του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.) και δεν συνάδει με την γενικότερη φύση και την ασκούμενη δραστηριότητά της. Εξ όλων των ανωτέρω, ο έλεγχος οδηγήθηκε στο συμπέρασμα ότι το εν λόγω αυτοκίνητο αγοράστηκε, αποκλειστικά, για την εξυπηρέτηση προσωπικών αναγκών (οικογενειακών, αναψυχής κ.λπ.) των μελών του Δ.Σ. ή/και των μετόχων της προσφεύγουσας.

Ως προς τον τρίτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο τρίτος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, ότι το με αριθμό/..... «Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου (άρθρο 28 παράγραφος 1 του Ν.4174/2013)» είναι πρόωρο και ανεπαρκώς αιτιολογημένο, απορρίπτεται ως ουσία αβάσιμος για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, η προσφεύγουσα, στα πλαίσια της αντίκρουσης των προσωρινών διορθωτικών αποτελεσμάτων του ελέγχου της Δ.Ο.Υ., όπως αυτά αποτυπώθηκαν στο με αριθμό/..... «Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου (άρθρο 28 παράγραφος 1 του Ν.4174/2013)» και στον με αριθμό/..... «Προσωρινό Διορθωτικό Προσδιορισμό Φόρου Εισοδήματος», υπέβαλε στην εν λόγω Δ.Ο.Υ. το με αριθ. πρωτ./..... Υπόμνημα με τις αντιρρήσεις της επί των διαπιστωθεισών λογιστικών διαφορών, στο οποίο ισχυρίστηκε ότι εσφαλμένα προσδιορίστηκαν οι εν λόγω λογιστικές διαφορές και ότι δεν θα έπρεπε να καταλογιστούν εις βάρος της τα προκύψαντα ποσά. Η Δ.Ο.Υ., αφού έλαβε υπ' όψιν και εξέτασε επιμελώς τις αιτιάσεις της προσφεύγουσας, αποδέχτηκε ως εκπιπτόμενες μέρος των προσωρινά απορριφθέντων δαπανών και επαναπροσδιόρισε το ποσό του κύριου φόρου από τα 61.495,19 € του προσωρινού διορθωτικού προσδιορισμού στα 40.020,88 € του οριστικού διορθωτικού προσδιορισμού, δηλαδή προέβη σε μείωση του κύριου φόρου κατά 21.474,31 € ή κατά περίπου τριάντα πέντε επί τοις εκατό (35%), με ανάλογη μείωση και του πρόσθετου φόρου. Στην δε από «Έκθεση Τακτικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος (Ν.2238/1994)» της Δ.Ο.Υ., στην οποία ελήφθησαν υπ' όψιν οι αιτιάσεις του ανωτέρω Υπομνήματος της προσφεύγουσας, αιτιολογείται και τεκμηριώνεται με σαφήνεια, πληρότητα και επάρκεια η ορθότητα και ακρίβεια των διαπιστώσεων του με αριθμό/..... «Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου».

Ως προς τον τέταρτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο τέταρτος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, με τον οποίο επικαλείται τις διατάξεις του άρθρου 70 (διοικητική επίλυση της διαφοράς) του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.) που δεν έχουν, πλέον, εφαρμογή και σύμφωνα με τις οποίες θα μπορούσε η προσφεύγουσα να υπαχθεί στη διοικητική επίλυση της διαφοράς αποδεχόμενη τον συμβιβασμό και τον, εξ αυτού, περιορισμό των επίδικων ποσών κύριου και πρόσθετου φόρου, απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 63 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή) του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι

«1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από την Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης.

Η αίτηση υποβάλλεται στην φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης.

Η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου αναστέλλεται κατά το χρονικό διάστημα από 1 έως 31

Αυγούστου.

2. Η Φορολογική Διοίκηση αποστέλλει την ενδικοφανή προσφυγή του υπόχρεου, συνοδευόμενη από τα σχετικά έγγραφα και τις απόψεις αυτής, εντός επτά (7) ημερών από την υποβολή, στην Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης, προκειμένου η τελευταία να αποφανθεί.

3. Με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής αναστέλλεται η καταβολή ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) του αμφισβητούμενου ποσού, υπό την προϋπόθεση ότι έχει καταβληθεί το υπόλοιπο πενήντα τοις εκατό (50%).

Η αναστολή, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, δεν ισχύει επί του άμεσου προσδιορισμού του φόρου, καθώς και επί πράξης διοικητικού προσδιορισμού του φόρου, που εκδίδεται με βάση στοιχεία που έχουν παρασχεθεί από τον φορολογούμενο σε φορολογική του δήλωση.

4. Ο υπόχρεος έχει δικαίωμα να υποβάλει, ταυτόχρονα με την ενδικοφανή προσφυγή και αίτημα αναστολής της καταβολής που προβλέπεται στην παράγραφο 3. Η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης δύναται να αναστείλει την εν λόγω πληρωμή μέχρι την έκδοση της απόφασής της, μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η πληρωμή θα είχε ως συνέπεια ανεπανόρθωτη βλάβη για τον υπόχρεο. Εάν δεν εκδοθεί απόφαση εντός τριάντα (30) ημερών από την υποβολή της αίτησης στην Φορολογική Διοίκηση, η αίτηση αναστολής θεωρείται ότι έχει απορριφθεί. Τυχόν αναστολή της πληρωμής δεν απαλλάσσει τον υπόχρεο από την υποχρέωση καταβολής των τόκων λόγω εκπρόθεσμης καταβολής του φόρου.

5. Εντός εκατόν είκοσι (120) ημερών από την υποβολή της ενδικοφανούς προσφυγής στην Φορολογική Διοίκηση, η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης εκδίδει απόφαση, την οποία κοινοποιεί στον υπόχρεο, λαμβάνοντας υπόψη την προσφυγή, τις πληροφορίες που έλαβε από τον υπόχρεο και τις απόψεις της αρμόδιας φορολογικής αρχής, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που είναι σχετική με την υπόθεση.

Η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου αναστέλλεται κατά το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου.

Εάν η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης το κρίνει απαραίτητο, δύναται να καλέσει τον υπόχρεο σε ακρόαση. Σε περίπτωση που προσκομίστούν νέα στοιχεία στην Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών, ο υπόχρεος πρέπει να καλείται σε ακρόαση.

Εάν εντός της ανωτέρω προθεσμίας δεν εκδοθεί απόφαση, τότε θεωρείται ότι η ενδικοφανής προσφυγή έχει απορριφθεί από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης και ο υπόχρεος έχει λάβει γνώση αυτής της απόρριψης κατά την εκπνοή της προθεσμίας αυτής.

Στην περίπτωση των ενδικοφανών προσφυγών που υποβάλλονται στην αρμόδια φορολογική αρχή μέχρι τις 28/02/2014 η προθεσμία του πρώτου εδαφίου επεκτείνεται σε εκατόν είκοσι (120) ημέρες.

Ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης μπορεί, με απόφασή του, να εξουσιοδοτεί άλλους υπαλλήλους της ίδιας υπηρεσίας να υπογράφουν, με εντολή του, αποφάσεις επί ενδικοφανών προσφυγών και αιτήσεων αναστολής.

6. Εάν με την απόφαση ακυρώνεται μερικά ή ολικά ή τροποποιείται η πράξη της φορολογικής αρχής, η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης οφείλει να αιτιολογεί την απόφαση αυτή επαρκώς με νομικούς ή και πραγματικούς ισχυρισμούς. Σε περίπτωση απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής, η αιτιολογία μπορεί να συνίσταται στην αποδοχή των διαπιστώσεων της οικείας πράξης προσδιορισμού φόρου. Σε κάθε περίπτωση η απόφαση πρέπει να περιέχει τουλάχιστον την οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου, το καταλογιζόμενο ποσό και την προθεσμία καταβολής αυτού.

Η φορολογική αρχή, της οποίας η πράξη ακυρώνεται για τυπικές πλημμέλειες, εκδίδει νέα πράξη σύμφωνα με τα οριζόμενα στην απόφαση της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης.

7. Η Φορολογική Διοίκηση δεν έχει δικαίωμα προσφυγής κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης.

8. Κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής, λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης, ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Για την αναστολή, λόγω άσκησης προσφυγής, ισχύουν ανάλογα οι διατάξεις της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη.

9. Ο Γενικός Γραμματέας δύναται να εκδίδει τις αναγκαίες κανονιστικές πράξεις για την εφαρμογή του

παρόντος άρθρου και ιδίως να καθορίζει τις λεπτομέρειες για την λειτουργία της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων της.».

Επειδή, οι διατάξεις του άρθρου 70 του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.), περί διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, δεν ισχύουν, πλέον, μετά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), περί ειδικής διοικητικής διαδικασίας με υποβολή ενδικοφανούς προσφυγής εκ μέρους του υπόχρεου που αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από την Φορολογική Διοίκηση.

Ως προς τον πέμπτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο πέμπτος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3888/2010, έχοντας αποδεχτεί το σχετικό Σημείωμα Περαιώσης για το οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007) και έχοντας καταβάλει συγκεκριμένο ποσό επέρχεται περαίωση της υπόθεσης, **απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος** για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 9 (διαδικασία περαίωσης) παράγραφος 3 του Ν.3888/2010 ορίζεται ότι

«3. Ο επιτηδευματίας που επιθυμεί να ρυθμιστούν οι ανέλεγκτες υποθέσεις του σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου, υποχρεούται να καταβάλλει το είκοσι τοις εκατό (20%) του ποσού της συνολικής οφειλής που αναγράφεται στο Εκκαθαριστικό Σημείωμα, το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο από πεντακόσια (500,00) ευρώ, εκτός εάν το ποσό της συνολικής οφειλής είναι κατώτερο από το ποσό αυτό. Η καταβολή από τον επιτηδευματία του αναφερόμενου στο προηγούμενο εδάφιο ποσού συνεπάγεται την ανεπιφύλακτη και αμετάκλητη αποδοχή του περιεχομένου του Εκκαθαριστικού Σημειώματος, καθώς και των όρων και των προϋποθέσεων που ορίζονται με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου **για την περαίωση των ανέλεγκτων υποθέσεων, η οποία και επέρχεται με την εξόφληση της συνολικής οφειλής που αναγράφεται στο Εκκαθαριστικό Σημείωμα.**».

Επειδή, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 της Α.Υ.Ο. ΠΟΛ.1066/04-04-2011, περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 13 παράγραφος στ) του Ν.3888/2010, ορίζεται ότι

«1. Σε ανέλεγκτες, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 του Ν.3888/2010, υποθέσεις για τις οποίες το Εκκαθαριστικό Σημείωμα της παραγράφου 1 του άρθρου 9 έχει γίνει αποδεκτό και, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, δεν έχει επέλθει περαίωση λόγω μη εξόφλησης της συνολικής οφειλής που αναγράφεται στο Εκκαθαριστικό Σημείωμα, **η μη καταβολή τουλάχιστον δύο ληξιπρόθεσμων δόσεων των οικείων ποσών φόρων που προκύπτουν από το Εκκαθαριστικό Σημείωμα έχει ως αποτέλεσμα οι υποθέσεις αυτές να είναι ελεγκτές και το συνολικό ποσό φόρων κατά οικονομικό έτος και φορολογικό αντικείμενο που προκύπτει από το Εκκαθαριστικό Σημείωμα να συμψηφίζεται με το αντίστοιχο συνολικό ποσό φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων που θα προκύψει από τον τακτικό (οριστικό) φορολογικό έλεγχο που θα διενεργηθεί.**».

Επειδή, η προσφεύγουσα αποδέχτηκε το εκδοθέν από την Γ.Γ.Π.Σ. του Υπουργείου Οικονομικών με αριθμό/.../..... «Εκκαθαριστικό Σημείωμα Περαιώσης Ν.3888/2010» για τα οικονομικά έτη 2008 – 2010 (διαχειριστικές περιόδους 2007 – 2009), συνολικού ποσού 36.865,92 €, καταβάλλοντας την 28/12/2010 την προβλεπόμενη προκαταβολή ποσοστού είκοσι τοις εκατό (20%) επί του συνολικού ποσού, ήτοι ποσό 7.373,18 €. Ωστόσο, από τον έλεγχο της Δ.Ο.Υ. διαπιστώθηκε ότι δεν είχε εξοφληθεί εξ ολοκλήρου το υπόλοιπο ποσό της οφειλής, το οποίο είχε βεβαιωθεί σε εικοσιτέσσερις (24) ισόποσες δόσεις, καθώς εντός του έτους 2011 δεν καταβλήθηκε καμία δόση. Ακολουθώντας, η προσφεύγουσα προέβη σε υπαγωγή του υπολοίπου της εν λόγω οφειλής (μαζί με άλλες οφειλές) σε νομοθετική ρύθμιση, στα πλαίσια της τήρησης της οποίας, κατά τον χρόνο του ελέγχου, παρέμενε ανεξόφλητο ληξιπρόθεσμο υπόλοιπο της συγκεκριμένης οφειλής ποσού 13.960,09 €.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 65 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), ορίζεται ότι «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια Ενδικοφανούς Προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.», πλην, όμως, η προσφεύγουσα εταιρεία δεν προσκομίζει κανένα νέο στοιχείο για την επίρρωση των ισχυρισμών της.

Επειδή, αναφορικά με όλους τους προβαλλόμενους λόγους τις προσφεύγουσας εταιρείας, από την οικεία από «Έκθεση Τακτικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος (Ν.2238/1994)» της Δ.Ο.Υ. για το επίδικο έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007), **συνάγεται πλήρης και βεβαία πεποίθηση** αναφορικά με τις προκύψασες λογιστικές διαφορές από μη εκπιπτόμενες αγορές πρώτων υλών και δαπάνες. Η Φορολογική Διοίκηση, κατά την έκδοση της προσαλλόμενης Πράξης, τήρησε την αρχή της φανεράς δράσης της Διοίκησης, της αμεροληψίας και της χρηστής διοίκησης, διότι προσδιόρισε και καταλόγισε τα επίδικα ποσά του κύριου και του πρόσθετου φόρου σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί, αποφεύγοντας, παράλληλα, κάθε ανεπιεική εκδοχή και άσκησε την εξουσία της σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου που καθορίζουν την λειτουργία της.

Επειδή, αναφορικά με όλους τους προβαλλόμενους λόγους της προσφεύγουσας εταιρείας, ο τακτικός φορολογικός έλεγχος σε αυτήν, για το επίδικο οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007), διενεργήθηκε στα πλαίσια της νομιμότητας και της χρηστής Διοίκησης, όπως αποδεικνύεται από τις βάσιμες και πλήρως αιτιολογημένες διαπιστώσεις που διατυπώνονται στην προαναφερθείσα από οικεία Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ., στην οποία αιτιολογείται πλήρως, εμπεριστατωμένα και σύμφωνα με τα πραγματικά δεδομένα και γεγονότα που έλαβαν χώρα, το φορολογικό αδίκημα του συμψηφισμού μη εκπιπτόμενων αγορών πρώτων υλών και δαπανών. Για τους λόγους αυτούς, **οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως διατυπώνονται στην προαναφερθείσα οικεία Έκθεση Ελέγχου, γίνονται πλήρως αποδεκτές.**

Επειδή, ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. προσδιόρισε τον **καταλογισθέντα πρόσθετο φόρο των 62.807,17 €** με βάση τη διαφορά του φόρου που αναλογεί των 52.339,31 €, όπως προκύπτει μεταξύ υποβληθείσας δήλωσης και ελέγχου, χωρίς την αφαίρεση από αυτήν του ποσού των 12.318,43 € που αντιστοιχεί στην βεβαιωθείσα οφειλή για το οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007) από το «Εκκαθαριστικό Σημείωμα Περαίωσης Ν.3888/2010» (δηλαδή, $52.339,31 \text{ €} \times 120\% = 62.807,17 \text{ €}$) **και όχι** με βάση τη διαφορά του κύριου φόρου των 40.020,88 € που καταλόγισε ο έλεγχος, προσδιορισθείσα από την αφαίρεση του ποσού των 12.318,43 € από εκείνο των 52.339,31 €, από την οποία διαφορά **προκύπτει πρόσθετος φόρος 48.025,06 €** [$(52.339,31 \text{ €} - 12.318,43 \text{ €}) \times 120\% = 40.020,88 \text{ €} \times 120\% = 48.025,06 \text{ €}$], κατ' εφαρμογή των προαναφερθεισών διατάξεων της **παραγράφ. 1 της Α.Υ.Ο. ΠΟΛ.1066/04-04-2011, περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 13 παράγραφος στ) του Ν.3888/2010.**

Κατόπιν των ανωτέρω, **εισηγούμαστε:**

A. Την μερική αποδοχή της με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου **Ενδικοφανούς Προσφυγής** της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και **A.Φ.Μ.:**

B. Την τροποποίηση της με αριθμό/..... **προσαλλόμενης Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος (Ν.2238/1994)** του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. για το οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007).

**Οριστική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας εταιρείας –
Καταλογιζόμενο συνολικό ποσό φόρου Εισοδήματος με βάση την παρούσα Απόφαση:**

Οικονομικό έτος 2008 [διαχειριστική περίοδος 2007 (01/01/2007 – 31/12/2007)]

Η με αριθμό/..... Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος (Ν.2238/1994) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., η οποία τροποποιείται ως ακολούθως (τα ποσά σε ευρώ):

Ανάλυση	Ποσά Δήλωσης	Ποσά Ελέγχου	Διαφορά	Ποσά παρούσας Απόφασης
Φορολογητέα κέρδη	261.849,86	471.207,11	209.357,25	209.357,25
Χρεωστικό ποσό (κύριος φόρος)	27.138,28	67.159,16	40.020,88	40.020,88
Προκαταβολή φόρου	42.550,61	42.550,61	—	—
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (max. 120%)	—	62.807,17	62.807,17	48.025,06
Συνολικό ποσό για καταβολή	69.688,89	172.516,94	102.828,05	88.045,94

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα Απόφαση στην προσφεύγουσα εταιρεία.

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

Ο Προϊστάμενος του
Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης
της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

Σ η μ ε ί ω σ η :

Κατά της Απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση Προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της Προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στη Διεύθυνσή μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 Ν.2717/1999).